

SVATÍ NA KAŽDÝ DEN V SRPNU

1. srpna

Sv. Alfons z Liguori, biskup a učitel církve – památka

Narodil se 27. 9. 1696 v Marianelle u Neapole v Italském království Neapolském. Původně byl úspěšným právníkem, ale po hluboké životní krizi, vyvolané nespravedlivě prohraným soudním sporem, se rozhodl stát knězem. Roku 1732 založil Kongregaci Nejsvětějšího Vykupitele (redemptoristy), zaměřenou na službu chudým a opuštěným. V letech 1762–1775 byl biskupem v Sant'Agata dei Goti. Napsal také 110 děl a asi 50 písní věnovaných Panně Marii. Zemřel 1. 8. 1787 v Pagani a později byl prohlášen učitelem církve.

Zamyšlení: Sv. Alfons nás učí, že skutečný úspěch nespočívá ve společenském postavení, ale v odevzdání života Bohu. Nebál se změnit svůj životní směr, když poznal, k čemu jej Bůh volá. Každý z nás může objevit své poslání, pokud naslouchá Božímu hlasu. „*Ve všem, co činíte, jednejte z lásky.*“ (srov. 1 Kor 16,14)

2. srpna

Sv. Eusebius z Vercelli, biskup a obhájce pravé víry

Narodil se na Sardinii kolem roku 283. Stal se prvním biskupem města Vercelli v severní Itálii. Statečně hájil pravou víru proti ariánské herezi a zastával se sv. Atanáše, který byl kvůli obhajobě Nicejského koncilu a pravé víry proti ariánům poslán do vyhnanství. Kvůli tomu byl vyhoštěn do Palestiny a Malé Asie také Eusebius. Po návratu pokračoval v pastorači a podporoval společný život kněží. Zemřel roku 371 ve Vercelli.

Zamyšlení: Sv. Eusebius připomíná, že pravda někdy vyžaduje odvahu a oběť. Víra není jen soukromou záležitostí, ale svědectvím před světem. V těžkostech se můžeme učit vytrvalosti.

„*Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval.*“ (2Tm 4,7)

Tento den také:

Sv. Petr Julián Eymard, zakladatel kongregace Nejsvětější svátosti

Narodil se 4. 2. 1811 v La Mure ve Francii. Vynikal hlubokou eucharistickou úctou a celý život se snažil přivádět lidi ke Kristu přítomnému v Eucharistii. Roku 1856 založil kongregaci Nejsvětější svátosti. Působil zejména v Grenoblu a Paříži. Zemřel 1. 8. 1868 v rodném kraji.

Zamyšlení: Též v naší době nás sv. Eymard zve k zastavení před Bohem. Ticho před eucharistickým Kristem může proměňovat srdce. Kdo se učí být s Bohem, umí být i pro druhé.

„*Já jsem chléb života.*“ (Jan 6,35)

3. srpna

Sv. Lydie, křesťanka z okruhu sv. apoštola Pavla

Žila v 1. století a pocházela z Thyatir v Malé Asii (dnešní Turecko). Obchodovala s purpurem ve městě Filipy v Makedonii. Byla první známou Evropankou, která přijala křesťanství po Pavlově kázání. Svůj dům otevřela apoštolům a místní křesťanské obci. Je vzorem pohostinnosti a otevřenosti Boží milosti.

Zamyšlení: Sv. Lydie neohromuje velkými činy, ale otevřeným srdcem. Víra začíná tam, kde necháme Boha vstoupit do svého života. Každý domov může být místem Boží přítomnosti.

„Pán jí otevřel srdce, aby přijala, co Pavel zvěstoval.“ (Sk 16,14)

Tento den v českobudějovické diecézi také:

Sv. Auracián, římský voják, mučedník, patron Českých Budějovic i diecéze

Podle tradice byl sv. Auracián římským vojákem žijícím ve 2. až 3. století, šťatý pro svoji křesťanskou víru. Je patronem města Českých Budějovic a českobudějovické diecéze a také spolupatronem Čech. Původně byl pohřbený v Kalixtových katakombách v Římě, ale roku 1634 daroval papež Urban VIII. jeho ostatky provinciálu řádu kapucínů v Čechách a na Moravě Ludvíku z Rosenheimu. V roce 1644 se dostaly do Českých Budějovic. Dne 3. 8. 1670 byl relikviář s ostatky sv. Auraciána přenesen z kapucínského kostela sv. Anny do obnoveného a znovu vysvěceného farního kostela sv. Mikuláše, což připomíná pamětní destička na levé straně vítězného oblouku. Relikviář je uložen ve výklenku na levé jižní straně křestní kaple, kde je i světcův obraz od F. B. Doubka z roku 1912. Světec je zobrazován ve vojenském šatě s mučednickou palmovou ratolestí a s mečem.

Zamyšlení: Sv. Auracián nás vede k pohledu, který přesahuje časnost. Jeho život dosvědčuje, že skutečná síla vychází z hlubokého spojení s Kristem. Kdo se o Něho opírá, nemusí se bát nejistoty ani obtíží, protože ví, komu uvěřil. Jako patron města České Budějovice a českobudějovické diecéze nás sv. Auracián vybízí, abychom nebyli pouze nositeli křesťanské tradice, ale živými svědky evangelia. Ve svých rodinách, na pracovištích i ve společnosti máme s Boží pomocí přinášet pokoj, naději a lásku. Právě tak se stáváme pokračovateli odkazu svatých, kteří před námi kráčeli cestou víry.

„Bud' věrný až na smrt, a dám ti vítězný věnec života.“ (Zj 2,10)

4. srpna

Sv. Jan Maria Vianney, „arský farář“ – památka

Narodil se 8. 5. 1786 v Dardilly u Lyonu. Navzdory studijním obtížím byl vysvěcen na kněze. Jako farář v Arsu proměnil duchovní život celé farnosti. Měl velkou úctu ke sv. Filoméně, jíž v kostele zřídil oltář a připisoval jí zázraky, které se na jeho přímluvu staly. Trávil

zpovídáním až 16–18 hodin denně; do malé vesnice Ars přitahoval desetitisíce poutníků z celé Evropy. Jeho promluvy byly prosté, plné obrazů ze života, ale pronikavé. Zápisky některých jeho kázání a katechismů se dochovaly díky svědectvím a pozůstalostem. Založil útulek pro opuštěné děti a sirotky nazvaný La Providence (Prozřetelnost). Žil v hluboké chudobě, pokání a sjednocení s Bohem skrze modlitbu a půst, přičemž jeho život se stal vzorem pro kněze po celém světě. Zemřel 4. 8. 1859 a je patronem farářů.

Zamyšlení: Svatost nezávisí na talentu, ale na věrnosti. Jan Maria Vianney dokázal velké věci prostou láskou k Bohu a k lidem. Malé každodenní skutky mohou mít věčný dosah.

„Dobrý pastýř položí svůj život za ovce.“ (Jan 10,11)

5. srpna

Posvěcení římské baziliky Panny Marie

Bazilika Santa Maria Maggiore v Římě byla postavena po koncilu v Efesu (431), který potvrzoval Marii jako Boží Matku. Je nejstarším mariánským chrámem na Západě. Po staletí je místem modlitby poutníků z celého světa. Připomíná výjimečné místo Panny Marie v dějinách spásy. Dodnes patří mezi hlavní římské baziliky. Tento den je v církevním kalendáři spojen také s lidovým označením Panny Marie Sněžné, jež tak připomíná legendární zázrak se sněhem v srpnovém Římě.

Zamyšlení: Mariina víra ukazuje, jak vypadá úplná důvěra Bohu. Bůh si vybírá pokorné lidi k velkým věcem. Také my můžeme být nástroji jeho působení.

„Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ (Lk 1,38)

6. srpna

Svátek Proměnění Páně

Tento svátek připomíná událost na hoře Tábor, kde Ježíš zjevil svou slávu Petrovi, Jakubovi a Janovi. Apoštolové spatřili Krista proměněného a slyšeli Otcův hlas. Událost posilovala jejich víru před Ježíšovým utrpením. Církev slaví tento svátek od prvních staletí. Je znamením budoucí slávy vzkříšení.

Zamyšlení: Naše víra potřebuje chvíle světla, které nám pomáhají nést těžká období. Bůh nám někdy dovolí zahlédnout svou blízkost, abychom neztratili naději. Důležité je vytrvat i tehdy, když světlo nevidíme.

„Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouchejte.“ (Mk 9,7)

7. srpna

Sv. Sixtus II., 24. papež a druhové

Sv. Sixtus II. byl papežem v letech 257–258. Sixtovi II. se podařilo urovnat spory mezi jednotlivými církvemi, které přetrvávaly již od jednoho z jeho předchůdců a týkaly se otázky nutnosti nového křtu u odpadlíků, znovu přijímaných do církve. Během pronásledování císaře Valeriána byl zatčen při bohoslužbě v římských katakombách. Spolu s několika jáhny podstoupil mučednickou smrt. Zemřel 6. 8. 258.

Zamyšlení: Mučedníci svědčí, že Boží láska má větší cenu než vlastní bezpečí. Jejich příklad nás povzbuzuje k věrnosti v každodennosti.

„Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi.“
(Mt 10,32)

Tento den též:

Sv. Kajetán z Tienne, kněz a spoluzakladatel řádu theatinů

Sv. Kajetán se narodil r. 1480 v Tiene u Vicenzy v severní Itálii. Na univerzitě v Padově vystudoval právo a vstoupil do služeb Svatého stolce. Po setkání s Oratoří Božské lásky, jež se starala o chudé, byl v září 1516 vysvěcen na kněze, svou první mši svatou – primici – však sloužil až 6. 1. 1517. V Římě působil při nemocnici pro nevyléčitelně nemocné u sv. Jakuba. Podobný institut založil také v Benátkách v letech 1520–1523. Spolu s biskupem v Chieti Gianem Pietrem Carafou založil kongregaci řeholních kleriků, která podle latinského tvaru jména Chieti – Theate nese název theatini. Kromě nemocným a potřebným se též věnoval formaci kněží. Dále také spolu se svým spolubratry rozvíjel bohoslužbu a kladl důraz na časté přijímání svátostí. Zemřel 7. 8. 1547 v Neapoli.

Zamyšlení: Sv. Kajetán ukazuje, že reforma společnosti začíná proměnou srdce. Charita a modlitba se navzájem doplňují. Křesťan je povolán vidět Krista v potřebných.

„Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů, mně jste učinili.“
(srov. Mt 25,40)

8. srpna

Sv. Dominik, zakladatel Řádu kazatelů – památka

Sv. Dominik de Guzmán se narodil ve španělské Calerueze kolem roku 1170. Již jako student se vyznačoval hlubokou zbožností, za hladomoru prodal své knihy a některé cenné pergameny, aby přispěl na pomoc chudým. Působil jako kanovník v Osmě. V jižní Francii kázal proti katarské herezi. Zvolil cestu apoštolské chudoby a mírné diskuse namísto násilí. Roku 1215 založil v Toulouse Řád bratrů kazatelů (dominikáni). Cílem řádu bylo šířit víru vzdělaným kázáním a příkladem pravého života. Papež Honorius III. řád 22. 12. 1216 oficiálně potvrdil. Podle tradice se sv. Dominik také významně podílel na rozšíření

modlitby svatého růžence. Zdůrazňoval studium, modlitbu a kázání. Zemřel 6. 8. 1221 v Boloni v klášteře, jež sám zakládal.

Zamyšlení: Sv. Dominik nás učí spojovat víru s rozumem. Pravdu je třeba nejen poznávat, ale také předávat druhým. Křesťan má být světlem ve světě.

„Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření.“ (Mk 16,15)

9. srpna

Sv. Terezie Benedikta od Kříže (Edith Steinová), patronka Evropy – svátek

Narodila se 12. října 1891 ve Vratislavi v židovské rodině. Stala se významnou filozofkou a žačkou Edmunda Husserla. Po obrácení přijala katolickou víru a vstoupila ke karmelitkám. Kvůli nacistickému pronásledování byla deportována do Osvětimi, kde 9. 8. 1942 zahynula. Sv. Jan Pavel II. ji prohlásil spolupatronkou Evropy.

Zamyšlení: Sv. Edith Steinová hledala pravdu celým srdcem a našla ji v Kristu. Její život ukazuje, že víra a rozum nejsou v rozporu. Pravda vyžaduje odvahu i oběť.

„Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“ (Jan 8,32)

10. srpna

Sv. Vavřinec, jáhen, mučedník – svátek

Vavřinec byl jáhnem římské církve za papeže Sixta II. Spravoval církevní majetek a pečoval o chudé. Když po něm úřady žádaly poklady církve, rozdal majetek církve chudým a představil jim chudé jako skutečné bohatství církve. Za svou víru byl umučen roku 258. Patří mezi nejuctívanější mučedníky prvních staletí.

Zamyšlení: Sv. Vavřinec připomíná, že skutečné bohatství není v majetku, ale v lidech. Kdo slouží druhým, slouží Kristu. Láska je poklad, který nelze zničit.

„Radostného dárce miluje Bůh.“ (2 Kor 9,7)

11. srpna

Sv. Klára, panna, zakladatelka klarisek – památka

Narodila se v italském Assisi r. 1193 nebo 1194 do šlechtické rodiny. Inspirována sv. Františkem se rozhodla zasvětit Bohu. Po složení slibu do Františkových rukou se usadila se spolusestrami u kostelíka sv. Damiána. Založila spolu s ním 2. františkánský řád, zprvu nazývaný "Chudé dámy sv. Damiána", po její smrti klarisky. Postupně se ke Kláře přidaly její sestry Anežka a Beatrix a mnoho jiných žen, včetně matky Ortolany. Tam sv. Klára po 43 let žila v chudobě, čistotě a poslušnosti. Dvakrát Assisi zachránila před nájezdem Saracénů, kdy přes svoji nemoc a za pomoci sester, došla do brány s oltářní svátostí,

pozvedla ji a Saraceni se okamžitě dali na ústup. Necelých 30 let byla před svou smrtí nemocná, převážně upoutaná na lůžko. Zemřela 11. 8. 1253 v Assisi.

Zamyšlení: Sv. Klára ukazuje, že vnitřní bohatství je cennější než vnější přepych. Čisté srdce dokáže vidět Boží přítomnost i v maličkostech. Pokora otevírá cestu k radosti.

„Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha.“ (Mt 5,8)

12. srpna

Sv. Jana Františka de Chantal, spoluzakladatelka sester Navštívení Panny Marie

Narodila se 23. 1. 1572 v Dijonu ve Francii do šlechtické rodiny. Po smrti svého manžela se věnovala výchově dětí a intenzivnímu duchovnímu životu. Stala se blízkou spolupracovnicí sv. Františka Saleského, s nímž roku 1610 založila Řád Navštívení Panny Marie (vizitantky). Jejím řád umožňoval zasvěcený život i ženám, které nemohly žít přísnou řeholí. Setry se na jedné straně věnovaly modlitbě, zároveň také navštěvovaly nemocné. Později vzniklo dílo zaměřené na výchovu mladých dívek a byly zřizovány penzionáty. Zemřela 13. 12. 1641 v Moulins ve Francii.

Zamyšlení: Život svaté Jany Františky ukazuje, že i bolest a ztráta mohou být cestou k hlubší důvěře v Boha. Neuzavřela se do svého smutku, ale proměnila jej ve službu druhým. Bůh dokáže z ran lidského srdce vytvořit zdroj požehnání pro mnohé.

„Všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha.“ (Řím 8,28)

13. srpna

Sv. Poncián a Hippolyt, mučedníci

Sv. Poncián, 18. papež

Poncián byl papežem v letech 230–235. Byl jáhnem a papežem se stal po smrti sv. Urbana I. V té době však již 13 let trvalo schizma a vzdoropapežem byl Hipolyt. Církev několik let mohla žít díky moudrosti císaře Alexandra Severa v míru. Ten však byl zavražděn barborem Maxmiliánem Thrakem, který po něm nastoupil na trůn. Za jeho vlády byl pronásledován a poslán do vyhnanství na Sardinii. Aby církev nezůstala bez vedení, dobrovolně se vzdal papežského úřadu, což bylo v dějinách velmi výjimečné. Ve vyhnanství podstoupil těžké utrpení a zemřel roku 235. Je uctíván jako mučedník a svědek jednoty církve.

Sv. Hippolyt, kněz

Hippolyt byl významným teologem a knězem, avšak přísným, který obvinil z hereze samotného papeže Zefyrina a jáhna Kalixta. Svými stoupenci se nechal při zvolení Kalixta papežem neplatně zvolit vzdoropapežem. Spolu s papežem Ponciánem byl deportován na Sardinii. Tam oba sdíleli utrpení pro Krista a usmířili se. Hippolyt se tedy smířil i s církví a schizma tak bylo ukončeno. Jeho spisy patří mezi důležité prameny poznání života prvotní církve.

Zamyšlení: Sv. Poncián a Hippolyt připomínají, že jednota církve je cennější než osobní názory či ambice. Smíření a odpuštění mají moc uzdravovat vztahy. Skutečná velikost člověka se pozná podle schopnosti hledat pravdu a pokoj.

„Usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.“ (Ef 4,3)

Tento den též:

Sv. Jan Berchmans, jezuitský řeholník

Narodil se 13. 3. 1599 ve vlámském městě Diest v dnešní Belgii. Již od mládí toužil stát se jezuitou a vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova. Vynikal mimořádnou pílí, radostí a věrností v malých každodenních povinnostech. Studoval v Mechelenu, Antverpách a později v Římě. Zemřel mladý, 13. 8. 1621 v Římě, ve věku pouhých 22 let.

Zamyšlení: Sv. Jan Berchmans ukazuje, že svatost není vyhrazena jen pro lidi, kteří vykonali velké skutky. Cesta k Bohu vede často skrze věrnost v maličkostech. Každý den nám nabízí příležitost konat dobro s láskou a poctivostí.

„Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké.“ (Lk 16,10)

14. srpna

Sv. Maxmilián Maria Kolbe, řeholní kněz, mučedník – památka

Narodil se 8. 1. 1894 ve Zduňské Woli v Polsku jako Rajmund. Při vstupu k minoritům dostal jméno Maxmilián, při věčných slibech k němu přijal jméno Maria. Knězem se stal v Římě. Po získání doktorátu se vrátil do Polska r. 1919. Zorganizoval "Armádu Neposkvrněné Panny" a založil centrum tiskového apoštolátu Niepokalanów. Jako misionář působil přes 6 let v Japonsku a pak byl v rodné zemi představeným kláštera do r. 1939, kdy byl poprvé zatčen. Po druhém zatčení r. 1941 se stal vězněm v Osvětimi. Zde nabídl svůj život za spoluvězně a otce rodiny, což znamenalo rozsudek smrti hladem. Po 21 dnech v bunkru smrti ho věznitelé usmrtili fenolovou injekcí. Zemřel 14. 8. 1941.

Zamyšlení: Sv. Kolbe nám připomíná, že největší láska znamená darovat sebe sama. I v nejtemnějších podmínkách lze zůstat svobodným člověkem. Láska vítězí nad nenávistí.

„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.“ (Jan 15,13)

15. srpna

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Dnešní den se začal slavit v Jeruzalémě už od V. století. V dalším století jej začal slavit celý křesťanský Východ a od VII. století byl slaven v Římě. Během pozdějších dob se Nanebevzetí Panny Marie stává nejčastějším titulem mariánských kostelů. Z teologů byli prvními velkými představiteli této pravdy v polovině VIII. století sv. German I. (patriarcha konstantinopolský) a sv. Jan Damašský. Církev slaví, že Panna Maria byla po skončení

svého pozemského života vzata s tělem i duší do nebeské slávy. Tato víra byla jako dogma slavnostně vyhlášena papežem Piem XII. roku 1950. Maria je znamením naděje pro všechny věřící. Ukazuje cíl, k němuž směřuje Boží lid.

Zamyšlení: Maria nám připomíná, že lidský život nekončí smrtí. Bůh nás stvořil pro věčnost a plné společenství s ním. Naděje na nebe dává smysl i našim každodenním zápasům.

„Blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána.“ (Lk 1,45)

16. srpna

Sv. Štěpán Uherský, maďarský král

Narodil se kolem roku 969 jako syn knížete Gejzy. Stal se prvním uherským králem a byl korunován kolem roku 1000. Významně přispěl ke christianizaci Uherska a budoval církevní struktury. Podporoval vzdělání, spravedlnost a péči o chudé. Zemřel 15. 8. 1038 a je patronem Maďarska.

Zamyšlení: Sv. Štěpán ukazuje, že i moc a odpovědnost mohou být cestou ke svatosti. Pravý vůdce nehledá vlastní prospěch, ale dobro svěřených lidí. Každý člověk může být služebníkem pokoje tam, kde žije.

„Kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech.“ (Mk 10,44)

17. srpna

Sv. Myron, kněz, mučedník

Sv. Myron byl knězem ve městě Achája v dnešním Řecku. Vynikal laskavostí, štedrostí a odvahou při hlásání evangelia. Během pronásledování křesťanů za císaře Decia byl zatčen a podroben krutému mučení. Navzdory utrpení zůstal věrný Kristu, a nakonec podstoupil mučednickou smrt kolem roku 250.

Zamyšlení: Sv. Myron nás učí zachovat věrnost Bohu i tehdy, když je to obtížné. V každodenních těžkostech můžeme čerpat sílu z Kristovy přítomnosti.

„Kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“ (Mt 24,13)

Tento dne též:

Sv. Jana od Kříže (Jeanne Delanoue), spoluzakladatelka kongregace

Narodila se 18. 6. 1666 ve městě Saumur ve Francii. V mládí vedla obchod a byla známá spíše svou pracovitostí než zbožností. Po setkání se starou paní Františkou se začala více zajímat o chudé a navštěvovat je. Postupně prošla hlubokou duchovní proměnou a svůj dům naplnila, chudými, nemocnými a opuštěnými. Získala také pomocnice a s nimi založila kongregaci Sestry sv. Anny od Prozřetelnosti – služebnice chudých. Hábit si

poprvé oblékly 26. 7. 1704. Biskup z Angers kongregaci schválil o pět let později a zakladatelka, zvolená za představenou, přijala řeholní jméno Jana z kříže. Byla ženou modlitby s mystickými zážitky. Zemřela 17. 8. 1736 v Saumuru a je považována za velký vzor křesťanské charity.

Zamyšlení: Bůh může proměnit každý lidský život bez ohledu na minulost. Sv. Jana od Kříže objevila, že skutečné bohatství spočívá ve službě druhým. Když otevřeme své srdce potřebným, setkáváme se samotným Kristem.

„Budte k sobě navzájem dobří a milosrdní.“ (srov. Ef 4,32)

18. srpna

Sv. Helena, císařovna

Narodila se pravděpodobně v maloasijské Bitýnii. Poté, co její syn Konstantin Veliký porazil svého soupeře Maxentia, stal se císařem a povolil křesťanům svobodu vyznání, nechala postavit mnoho slavných bazilik na posvátných místech. Podporovala šíření víry v celé říši. Ve vysokém věku vykonala pouť do Jeruzaléma, kde je s její osobou spojováno nalezení Kristova kříže. Zemřela kolem 330.

Zamyšlení: Sv. Helena ukazuje, že k následování Krista není nikdy pozdě. Svým životem dokázala spojit vliv, pokoru i službu Bohu. Každý člověk může zanechat stopu dobra bez ohledu na svůj věk.

„Hledejte nejprve Boží království.“ (srov. Mt 6,33)

19. srpna

Sv. Jan Eudes, misionář, zakladatel kongregace

Narodil se 14. 11. 1601 v Ri ve Francii. Byl knězem, lidovým misionářem a významným reformátorem duchovního života. Založil Kongregaci Ježíše a Marie pro výchovu kněží a formaci budoucích duchovních. Horlivě šířil úctu k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a Neposkvrněnému Srdci Mariinu. Zemřel 19. 8. 1680 v Caen.

Zamyšlení: Sv. Jan Eudes připomíná, že každá obnova církve začíná obnovou lidského srdce. Když se učíme Kristově lásce, dokážeme lépe milovat i druhé. Věrná modlitba proměňuje člověka zevnitř.

„Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“ (Mt 11,29)

20. srpna

Sv. Bernard z Clairvaux, opat a církevní učitel – památka

Narodil se kolem roku 1090 ve Fontaine-lès-Dijon ve Francii. Vstoupil do cisterciáckého řádu, který se vyvinul v kláštere Cîteaux z benediktinského řádu zásluhou tří mnichů

návratem k přesnému dodržování řehole sv. Benedikta a k životu v přísné chudobě. Stal se opatem kláštera Clairvaux, který pomáhal zakládat. Patřil k nejvýznamnějším duchovním osobnostem středověku a měl vliv na církevní i společenské dění své doby. Proslul svými spisy o Boží lásce a úctě k Panně Marii. Zemřel 20. 8. 1153 a byl prohlášen učitelem církve.

Zamyšlení: Sv. Bernard ukazuje, že skutečná moudrost vyrůstá z modlitby. Člověk nemusí znát všechno, aby našel pravdu; musí být otevřen Bohu. Jen srdce zakotvené v Boží lásce přináší pokoj.

„Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý.“ (Žl 34,9)

21. srpna

Sv. Pius X., 257. papež – památka

Narodil se 2. 6. 1835 v Riese v severní Itálii. Po službě kaplana, faráře a biskupa byl roku 1903 zvolen papežem. Usiloval o obnovu liturgie, podporoval časté svaté přijímání a umožnil dřívější první svaté přijímání dětem (již od sedmi let). Významně podporoval studium katechismu, podpořil vydání katechismu pro děti formou otázek a odpovědí. Dalším jeho vydařeným úsilím bylo transformování římské kurie a vydání Kodexu kanonického práva, jenž byl ale dokončen a vydán až po jeho smrti. Zemřel 20. 8. 1914 v Římě.

Zamyšlení: Sv. Pius X. připomíná, že víra potřebuje pevné kořeny v modlitbě a svátostech. Čím blíže jsme Kristu, tím více dokážeme proměňovat svět kolem sebe. Duchovní život se buduje především věrností.

„Zůstaňte ve mně a já ve vás.“ (Jan 15,4)

22. srpna

Panna Maria Královna – památka

Památka Panny Marie Královny navazuje na slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Připomíná Marii oslavenou po boku svého Syna, Krále vesmíru. Její královská důstojnost vychází z její pokorné poslušnosti Bohu. Církev v ní vidí matku, přímělkyni a vzor všech věřících. Tuto památku zavedl papež Pius XII. roku 1954.

Zamyšlení: Maria kraluje nikoli mocí, ale láskou a službou. Učí nás, že největší je ten, kdo se dokáže darovat druhým. Pravá velikost člověka roste z pokory.

„Mocné sesadil z trůnu a ponížené povýšil.“ (srov. Lk 1,52)

Tento den též:

Sv. Filip Benizi, generální představený servitů

Narodil se roku 1233 ve Florencii v Itálii do zámožné rodiny. Vystudoval medicínu a filozofii, ale rozhodl se zasvětit život Bohu v řádu servitů (Řád služebníků Panny Marie). Pro svou pokoru se snažil vyhýbat církevním hodnostem a podle legendy se dokonce ukryl, když byl zvažován jako kandidát na papeže. Jako generální představený řádu významně přispěl k jeho rozvoji v celé Evropě a proslul jako kazatel a šířitel úcty k Panně Marii. O jeho svatosti svědčilo to, že v jeho škole bylo formováno nemalé množství svatých a blahorečených. Zemřel 22. 8. 1285 v Todi v Itálii.

Zamyšlení: Sv. Filip Benizi může být pro nás učitelem pokory. Nehledal uznání ani moc, ale věrně sloužil tam, kde ho Bůh potřeboval. Čím více se vzdáváme vlastní ctižádosti, tím více prostoru dáváme Bohu, aby skrze nás jednal.

„Kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen.“ (Lk 14,11)

23. srpna

Sv. Růžena z Limy, dominikánská terciářka

Narodila se 20. 4. 1586 v Limě v Peru jako Isabela Flores de Oliva. Pro svou krásu dostala od své indiánské chůvy přezdívku Růžena. Jako terciářka dominikánského řádu vedla život modlitby, pokání a služby chudým. Pechovala o nemocné a opuštěné ve svém domově. Zemřela 24. 8. 1617 a stala se první svatořečenou světicí amerického kontinentu.

Zamyšlení: Sv. Růžena ukazuje, že láska k Bohu se projevuje konkrétní službou lidem. Modlitba a dobročinnost nejsou dvě oddělené cesty. Kdo miluje Krista, přijímá i potřebné kolem sebe.

„Milujme ne pouhým slovem, ale skutkem a opravdově.“ (srov. 1 Jan 3,18)

24. srpna

Sv. Bartoloměj, apoštol – svátek

Sv. Bartoloměj patřil mezi dvanáct Ježíšových apoštolů. Tradice jej ztotožňuje s Natanaelem z Janova evangelia. Po seslání Ducha svatého hlásal evangelium v různých zemích Východu. Podle tradice působil v Indii a zejména v Arménii, kde podstoupil mučednickou smrt. Je příkladem upřímného učedníka Krista.

Zamyšlení: Sv. Bartoloměj po počátečních pochybách odpověděl na Kristovo pozvání bez váhání. Také my jsme zváni, abychom Bohu důvěřovali a následovali ho. Víra začíná ochotou vykročit.

„Pojď a přesvědč se!“ (Jan 1,46)

25. srpna

Sv. Josef Kalasanský, zakladatel řádu piaristů

Narodil se 11. 9. 1557 ve španělské Aragonii. Jako kněz se věnoval zejména chudým dětem v Římě. Otevřel první bezplatné školy pro chudé děti v Evropě. S podporou papeže Pavla V. založil kongregaci chudých řeholních kleriků Matky Boží zbožných škol (Scuole Pie), který spojoval řeholní život s výchovou a vzděláváním mládeže, bratři začali být nazýváni piaristé. Zemřel 25. srpna 1648 v Římě.

Zamyšlení: Sv. Josef Kalasanský věřil, že vzdělání je cestou k důstojnému životu. Každé dítě je Božím darem a zaslouží si šanci rozvíjet své schopnosti. Dobro vykonané pro mladé přináší ovoce celé společnosti.

„Nechte děti přicházet ke mně.“ (Mk 10,14)

Tento den též:

Bl. Metoděj Dominik Trčka, redemptorista, kněz a mučedník

Narodil se roku 1886 ve Frýdlantu nad Ostravicí. Stal se řeholníkem Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele a knězem. Jeho první významnější působení bylo na Svaté Hoře, kde se věnoval utečencům. Pak byl pověřen pastoračí mezi řeckokatolíky v ukrajinském Lvově. Přešel k byzantskému ritu. Dalším jeho posláním bylo založení komunity redemptoristů latinsko-byzantského ritu na Slovensku. Byl představeným kláštera v Michalovcích, po převzetí státní moci komunistickým režimem, byl internován do Podolínce. Vystřídal vězení v Ilavě, Mírově a Leopoldově, kde jedna tichá koleda mu vynesla utrpení končící smrtí roku 1959.

Zamyšlení: Ani utrpení a nespravedlnost neodvrátily bl. Metoděje Dominika od lásky k Bohu a k lidem. Prosme, abychom i my dokázali zachovávat pokoj, důvěru a naději v těžkých či nespravedlivých situacích.

„V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.“ (Řím 12,12)

26. srpna

Ct. Martin Středa, kněz, lidový misionář, provinciál Tovaryšstva Ježíšova

Narodil se roku 1587 v Hradci nad Moravicí. Vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova a působil jako učitel, kazatel a misionář. Významně se zasloužil o duchovní obnovu na Moravě a ve Slezsku. Proslavil se během obrany Brna proti švédskému obléhání roku 1645, kdy povzbuzoval obyvatele k modlitbě a vytrvalosti. Díky jeho modlitbám na svátek Nanebevstoupení Panny Marie Švédové vzdali po neúspěšném vpádu útoku obléhání Brna a odtáhli. Dvakrát se stal provinciálem českých jezuitů, k nimž patřili i moravští a slezští. Zemřel 26. srpna 1649 v Brně.

Zamyšlení: Život ct. Martina Středy připomíná, že víra může být zdrojem síly i v těžkých společenských zkouškách. Naděje nevyrůstá z lidských možností, ale z důvěry v Boha. Vytrvalost a modlitba dokážou proměnit dějiny.

„Budte silní, rozhodní a stateční a nemějte strach.“ (srov. Joz 1,9)

27. srpna

Sv. Monika, matka sv. Augustina - památka

Narodila se kolem roku 331 v Thagaste v dnešním Alžírsku. Byla manželkou Patricia a matkou sv. Augustina. Dlouhá léta se modlila za obrácení svého manžela i svých dětí, nejvíce syna Augustina. Její manžel před svou smrtí přijal křest. Pravděpodobně to byl biskup v Thagaste, který ji v jejím zoufalství nad prostopášným životem syna Augustina povzbudil slovy: "Není možné, aby zahynul syn tolika slz." Sv. Augustin se později stal jedním z největších světců církve. Její trpělivost, víra a vytrvalost se staly vzorem křesťanského rodičovství. Zemřela roku 387 v Ostii u Říma. Kdysi bývala památka Moniky uváděna 4. 5. Při reformě římského kalendáře r. 1969 byla památka přeložena na 27. 8., den před svátkem syna Augustina.

Zamyšlení: Sv. Monika učí, že vytrvalá modlitba nikdy není zbytečná. Bůh slyší i prosby, jejichž vyslyšení nevidíme hned. Naděje a láska dokážou překonat roky čekání.

„Proste, a bude vám dáno.“ (Mt 7,7a)

28. srpna

Sv. Augustin, biskup, církevní učitel – památka

Narodil se 13. 11. 354 v Thagaste v Severní Africe. Se svými dvěma sourozenci byl matkou vychováván v křesťanské víře, ale později přilnul k manicheismu. Po ukončení studia rétoriky v Kartágu se s družkou a synem vrátil do Thagaste, pak ale odešel zpátky do Kartága, kde osm let vyučoval rétoriku. V 30 letech se přestěhoval do Milána. Již dříve slyšel o milánském Ambrožovi jako o řečnickém mistru a nyní se objevila příležitost seznámení. Augustina zajímala forma Ambrožova řečnického umění, proto začal chodit na jeho kázání. Nakonec však Augustina oslovil obsah, který se týkal jeho otázek a pochybností. I se svým synem přijal křest z rukou svatého Ambrože v Miláně. Stal se knězem a později biskupem v Hippo Regius. 34 let spravoval svoji diecézi a zveleboval ji četnými kázáními a spisy, kterými současně bojoval proti soudobým bludům a objasňoval víru. Napsal významná díla jako *Vyznání* a *O Boží obci*. Zemřel 28. 8. 430 během obléhání města Hippo. Zemřel v 76 letech.

Zamyšlení: Augustinův život dokazuje, že žádný člověk není Bohu příliš vzdálený. Hledání pravdy nachází svůj cíl v Kristu. Nepokoj lidského srdce utiší jen Boží láska.

„Hledejte a naleznete, tlučte, a bude vám otevřeno.“ (Mt 7,7b)

29. srpna

Umučení svatého Jana Křtitele – památka

Jan Křtitel byl posledním prorokem Starého zákona a předchůdcem Krista. Nebál se napomínat krále Heroda kvůli jeho hříšnému životu. Pro svou věrnost pravdě byl uvězněn a následně popraven. Jeho smrt připomíná cenu věrnosti Božímu zákonu. Jan zůstává vzorem odvahy a pokory.

Zamyšlení: Pravda bývá někdy nepohodlná, přesto ji nesmíme opouštět. Sv. Jan Křtitel ukazuje, že svědomí má větší hodnotu než lidský souhlas. Odvaha pro dobro začíná v malých rozhodnutích.

„On musí růst, já však se menšit.“ (Jan 3,30)

30. srpna

Sv. Fiakr, poustevník

Sv. Fiakr pocházel z Irska a žil v 7. století. Toužil po samotě a modlitbě, proto odešel do Francie, kde se usadil jako poustevník. V okolí Meaux založil klášter a pečoval o poutníky i nemocné. Proslul svatostí života a darem uzdravování. Po smrti se stal patronem zahradníků a pěstitelů.

Zamyšlení: Sv. Fiakr připomíná, že člověk potřebuje chvíle ticha, aby slyšel Boží hlas. Modlitba není útekem od světa, ale zdrojem síly pro službu. Vnitřní pokoj přináší požehnání i druhým.

„Pojďte stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte.“ (Mk 6,31)

31. srpna

Sv. Rajmund Nonnatus, člen řádu mercedářů, kardinál

Narodil se roku 1204 v katalánském Portellu. Přídomek „Nonnatus“ znamená „nenarozený“, protože přišel na svět císařským řezem po smrti matky. Vstoupil do řádu mercedářů, kteří vykupovali křesťanské zajatce z muslimského otroctví. Při své službě se sám stal vězněm a snášel kruté utrpení pro víru. Po získání svobody se vrátil do Katalánska. Papež Řehoř IX. ho v roce 1239 jmenoval kardinálem a povolal ho do Říma jako svého poradce. Zemřel 31. 8. 1240.

Zamyšlení: Sv. Rajmund ukazuje, že křesťanská láska nezná hranice pohodlí ani bezpečí. Skutečná svoboda vyrůstá z věrnosti Bohu. Oběť přinesená z lásky nikdy není ztracena.

„Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův.“ (Gal 6,2)